

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

13. Dies Martii. Malum, est aversio ab incommutabili Bono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Martius.

Tessera.

191

ter. Maria Mater, Sancti cognati, Angeli amici : morte ad illos itur ; quid doles dum tibi est moriendum ?

III. Mors si velis, malorum omnium tibi erit finis, miseriarum terminus. Quantum igitur est bonum, quod necessarium est ut non simus miseri : quæ sine pretio captivos liberat, quæ sine favore Prætoris, vincetos emittit : quæ sine postliminio exules in Patriam reducit : quæ sine consensu Domini, servos manumittit. Quis si sapiat, animam jam agens, si denuo offerretur vita, acceptaret secundò matricis ergastulum subire, sordib⁹ nutrirî, aspectu cæli per tot menses, ac sensu tot annos privari, redire per tot ludibria Naturæ, per tot infortunia Fortunæ, resumere amentiam Infantia, metus Pueritiæ, ludos insolentes Adolescentiæ, pericula juventutis, curas virilis ætatis, molestias senectutis ? Nullum credo tam feliciter vixisse, cui placeret repetita tota vita. In hæc, quæ suffragio non repeteremus, sine suffragio immissi sumus. Mortem ergo ut ingens bonum, lætus expectes, non tristis formides. Hoc ipsum monet Poëta :

Mortis mitte metus, cupias si vivere lætus.

13. DIES MARTII.

Malum, est averfio ab incommutabili Bono. *S. Aug. l. de liber. arb. 2. cap. 14.*

Solum
peccatum
est ma-
lum.

I. **T**Andem post diuturnam, & studiosam Mali investigationem, illud velut serpentes in latibulo comprehendimus, illud.

Illud demum per excellentiam est malum, quo avertimur ab incommutabili Bono. Hoc malum, est peccatum, malum solum, & malum summum, ex quo reliqua omnia quæ vanæ putantur, protruduntur mala: ideoque malorum omnium est compendium. Sed non est facile de hoc compendio facere compendium. Ne tamen de tanto malo nihil dicam, quam non sit peccatum nihili faciendum attende, & expende. Illud est irrefragabile totius Christianæ Philosophiæ pronuntiatum: hominem cujus animus contaminatus est minimâ noxæ lethalis labe, longe esse miseriores, quàm si omnes qui in orco stabulantur cacodæmones corpore conclusos haberet, eorumque singuli illum omnibus omnium damnatorum cruciatibus torquerent. Sed æge, ausisne tantam de te sive patientiam promittere, sive constantiam, qua posses ignem tartari, vel horulâ unâ sufferre? Satis scio non ausis. Quæ ergo illa tua stultitia est, periculo temetipsum exponere, ne ad horrendos illos Inferorum ignes, non ad horam, vel diem, sed pro totâ, quanta, quanta est, nunquam finiendâ æternitate damneris?

II. Vel dolori dentium, aut calculo, ne uno quidem die ferendo es, & mala incomparabiliter graviora, quæ durabunt quàm diu Deus erit Deus, id est æternum, non exhorrescis? An nescis plerosque damnatos nihil minus cogitasse, quàm fore ut ipsi ad inferos condemnarentur; quodque falsâ ipsi spe, sive opinione Deum offenderint? Hæc ipsâ qua hæc legis horâ, illi stultam, falsamque fuisse infelicem hanc opinionem agnoscunt. Sed heu! ut olim in re etsi tristi, leviore tamen Phryges; ita hi in re omnium tristissima,

atque gravissima sibi quidem sero nimis sapiunt, & veritatem agnoscunt, postquam illis remedium spes omnis erepta est. Sed quæ illis fera nimis est resipiscencia, tibi adhuc opportuna est, atque ultimo servire potest exemplo, si eo de peccatis tuis, dum adhuc vivis, doleas, caveasque ea deinceps admittere. Non est profecto res levis, aut ludus puerorum, negotium tristissimæ, aut beatissimæ æternitatis.

III. O miserum & millies, milliesque miserrimum, qui nunquam, nunquam finem, cui à Deo conditus est, assequetur! Vel os loco tantillum emotum quanto, quamque acerbo dolore nos torquet? Quem ergo illum animæ dolorem fore putabimus, cum à fine suo ultimo, illa bonorum omnium possessione, æternum excludetur, & separabitur? Etsi nullum in peccato, ipsoque tartaro aliud malum reperiretur; esset hoc tamen vel maximè formidandum, atque timendum. Multum etiam juverit expendere, quanta sit ea gloria quæ per peccatum amittitur. Finge omnem aurum, omnes gemmas, monialia omnia, omnes totius orbis opes in unum cumulum esse congesta, & unum aliquem jure dominii, ac proprietatis ea omnia possidere. Quid si deinde vastissima aliqua terræ motu, ac concussione orta vorago, immensum illum, quem diximus thesaurum omnium opum, totum simul deglutiret, atque absorberet, quam gravis, atque acerbæ avaro maximè, cupidoque Domino jactura isthæ accideret? Sed quantula illa esset jactura si cum omnibus cæli divitiis, illâ plenissimâ, atque perfectissimâ bonorum omnium possessione conferatur: quorum peccator uno temporis punctulo, sola sua voluntate, petulantique libidine, jacturam tri-

N

stissi-

stultissimam facit, atque miserrimam. Intelliget miser
proco quid amiserit, dum cognoscet quid habere per-
tuerit; hic enim sensus est Poëtæ.

Nescit homo vere, quod habet, nisi cesset habere.

14. DIES MARTII.

Temporalibus bonis non fiunt homines bo-
ni. *S. Augustin. Ep. 121.*

Erat ho-
mo in æ-
stimandis
bonis.

I. **N**on minori damno, & per-
iculo hallucinantur homines
in æstimandis bonis, quam
malis. Boni nomen apud vulgus

surparunt illa, quæ nihil boni, nec continent, nec
conferunt, præter nomen. Divinæ, gloria, honor,
dignitas, fama, & id genus alia quæ fugiunt instar
umbræ, evanescent instar fumi, & pereunt cum fugi-
gacissimo tempore, gaudent, & gloriantur Boni no-
mine. Quomodo illa erunt bona, cum possidentes
non faciant bonos? Bonum est quod prodest. An-
ne profunt bona temporalia, quæ nec faciunt te
bonum, nec auferunt mala? Dolorem capitis, co-
rona fulvo metallo conspicua, non minuet, potius
augebit, quia gravat: molles, & peregrinis odoribus
perfusæ thirothecæ, non tollent chiragram, nec
heroici cothurni podagram: nec salsæ dapes, aut
Sybariticæ delitiæ cholicam, nec gemmis rigida ve-
stis, calculum. Non sunt convenientia his finibus
media. Non magis conferent ut sis bonus, tempora-
lia bona. Imo si rectè judicas, supervacua illa, atque
adeo ut nihil esse dices, & duces. Quod quæso dicitur

Martius
crimen est
ges? Esur
hil offer
tuæ non p
ad Deum
pervacua
bona.

II. De
erunt sine
cum tēpo

fidemus,
ciunt. It

tur tibi ca
eligas, vel
rum. Im

eris, sive
eris beatu
complex

lix: si int
runt mal
tum mise

miserian
ter utru
na defici

bona aut
cum fug
dum sur

Quomo
est incip
III. T
sa & hu

(a)